

ఆనందం జగదాంబ సెంటర్లో పేటిబస్సుకు వెళ్ళాడు. వెనుకనుంచి జనాన్ని లోసుకుంటూ ముందున్న లేడీస్ సీట్స్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

ఒక లేడీస్ సీటు ఖాళీగా వుంది. ఆ సీటులో తనొక్కడే కూర్చున్నాడు. ఒక్కసారి లేడీస్ సీట్లన్నీ పరికించాడు. ఒక అందమైన ఆమ్మాయి లేదు. 'వోకలరింగ్' 'మై బేడ్ లిక్' మనసులో అనుకున్నాడు.

ఆనందం

—శ్రీమతమపసు

కేరాఫ్ జి.తమ్మయ్య,
డోర్ నెం 12-100, సాతగాజువాక,
పంతులుగారి మేడ దగ్గరలో,
నిశాఖవట్టం -530026.

బస్సు తర్వాత స్టాప్ లో అగింది ఎవరూ ఆమ్మాయి ఎక్కలేదుగాని ఇద్దరు ముసలావిడలు ఎక్కారు. వెనుకనుంచి ఎవరో అన్నారు. ఇద్దరు ముసలావిడలకి లేడీస్ సీట్లు ఇచ్చేయమని. నీకెందుక్కలేవోయ్ అన్నాడు.

ఆనందానికి తన ఒక్కడికోసం

“నువ్వెవర్ని పెళ్ళిచేసుకున్నా నాకేం అభ్యంతరం లేదు. ఆ అబ్బాయిని సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు నన్ను కలవమనిచెప్పు...”

“నేను ప్రహ్లాద్ ని ప్రేమిస్తున్నాను నాన్నా! అతన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటాను” అని కుముద చెప్పినపుడు తండ్రి ఆనందరావు చెప్పిన సమాధానమిది.

* * *

ఆనందరావు ప్రహ్లాద్ ని ఆ అరగంట సంభాషణలో పూర్తిగా అంచనా వేసాడు. కుర్రాడు తెలివైనవాడు. తమంత ఆస్తిపరుడు కాకపోయినా బాగా ఉన్నవాడే. కాలం కలిసాస్తే తన తెలివితేటలతో ఉన్న ఆస్తిని పదిరెట్లు చేయగలడన్న నమ్మకం కుదిరింది ఆనందరావుకు. సంతృప్తిగా తలసంకించి చెప్పాడు.

“మీ ఇద్దరిపెళ్ళి నాకు సమ్మతమే. అయితే వాదొక చిన్ననూట. నాకు

ఇద్దరు ముసలోళ్ళు సుంచున్నారని తెలుసు. అయినా ఇవ్వడానికి మనసు ఒప్పుకోలేదు. ముసలోళ్ళు ఇద్దరు అలాగే సుంచావి వున్నారు.

బస్సు దాని తర్వాత స్టాప్ లో అగింది. ఎవరో అందమైన ఆమ్మాయి చేతిలో పుస్తకాలతో హృదయాన్ని లోతుగా గుచ్చే ఆమాయకపు చూపులతో బస్సెక్కింది.

ఆ ఆమ్మాయి ఆనందం సీటుముందు సుంచుంది. ఆనందం వివయంగా లేచి ఆ ఆమ్మాయిని కూర్చోమన్నాడు. బస్సులో కొందరు ఈ విద్వారాన్ని చూపి నవ్వుకుంటున్నారు. ఎంతైనా ఈ కాలపు కుర్చోడని అనుకుంటున్నారు.

ఆ ఆమ్మాయి కూర్చోకుండా ముసలోళ్ళనిద్దరినీ కూర్చోపెట్టింది. ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి ఆనందంనంక సూటిగా చూపింది. చదువుకున్నవాళ్ళు మీకైనా బుద్ధి ఉండొద్దు ముసలోళ్ళు ఇద్దరూ సుంచుంటే లేడీస్ సీట్స్ మీరు కూర్చుంటారా అని అనేపి కొంచెం సముదాయించి “సారీ ఏదో బ్రదర్ లా భావించి అడిగా” అని అంది.

ఆనందం ఖంగుతిన్నాడు. ఆ ఆమ్మాయి తిట్టినందుకుకాదు. బ్రదర్ లా భావించినందుకు. *

అదొక్కతే కూతురు. అదికాస్తా పెళ్ళి అయి దూరంగా వెళ్ళిపోతే నేను డబ్బుండికూడా అనాధనవుతాను” చిన్నగా నవ్వి కొనసాగించాడు “నువ్వు ఇల్లరికం వస్తే ఆ ప్రమాదముండదు. నా కూతురు నా దగ్గరే ఉంటుందప్పుడు. నీమంటావ్?”

“క్షమించండి. నా భార్యని పోషించుకోగలననే నమ్మకం నాకుంది. వేరెవరి ఇంట్లోనో ఉంటూ లోకానికి చులకన కాలేను. ఆత్మగౌరవాన్ని చంపుకోలేను. మీరు కాదన్నా నేను కుముదను పెళ్ళిచేసుకోవడం మాత్రం ఖాయం” స్థిరంగా చెప్పాడు ప్రహ్లాద్.

“వేల్. నువ్వు నాకు పూర్తిగా నచ్చావు”

* * *

అప్పటికి ప్రహ్లాద్, కుముదల పెళ్ళయి అరు నెలలయింది. ఓడలు బళ్ళయ్యాయి. ప్రహ్లాద్

బిజినెస్ లో పూర్తిగా దెబ్బతిన్నాడు. ఒక్కసారి మధ్య తరగతిలోకి వచ్చినట్టాడు. ప్రహ్లాద్, అతడి తల్లిదండ్రులు విష్ణుమూర్తి నిర్మం కూడా ఆ మధ్యతరగతి జీవితానికి అలవాటుపడుతున్నారు. కానీ కుముద అలవాటుపడలేకపోయింది. ప్రహ్లాద్

ఈ గెలుపు నీదే

—సోమయాజుల సోదరులు

ఎన్.సాయప్రసాద్, పైవోటు జి.ఎం.,
ఆంధ్రభ్యాంక్, ఫస్ట్ ఫ్లోర్,
సుల్తాన్ బజార్, కోట్, హైదరాబాద్.

ఇంట్లో లేని సమయం చూపి వచ్చాడు ఆనందరావు.

పరామర్శ అయ్యాక “బావగారూ! మీ అబ్బాయిని నా ఇంటికి వచ్చేయమని చెప్పండి. అతడి తెలివితేటలమీద నాకు నమ్మకముంది. అతడి తెలివితేటలూ, నా ఆస్తి కలిస్తే ఇక తిరుగుండదు” విష్ణుమూర్తితో అన్నాడు ఆనందరావు.

“అమ్మాయ్ కుముదా! వస్తున్నావా

నాలో?”
“వస్తున్నాను నాన్నా”
తడుముక్కుకుండా చెప్పింది.

విష్ణుమూర్తి దంపతులు అవాక్కయి చూస్తుండగానే, ఆ తండ్రి కూతుళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

* * *

ఆరు నెలలు గడిచాయి. ప్రహ్లాద్ ఆనందరావు ఇంటికి రాలేదు. కుముదకు తన జీవితం మీద అసహ్యం వేసింది. తను చేసిన పని ఎంత సారసాటో అర్థమయింది. ఈ ఆస్తికంటే అతడి ప్రేమ ఎన్నిరెట్లు గొప్పదో — అతడు గతంలో తనలో మాట్లాడిన మాటలన్నిటినీ గుర్తురాసాగింది.

ఆ సాయంత్రం ఆనందరావు ఇంటికి వచ్చేసరికి బల్లమీద ఉత్తరం ఉంది.

“నాన్నా నేను తప్పుచేస్తే మందలించవలసిన మవ్వే నాచేత తప్పు చేయించావు. నా తప్పు నేను తెలుసుకున్నాను. క్షమించమని అడగడానికి ఈ ఆరు నెలల్లోనూ నేను కోల్పోయినది ఇక జీవితాంతం కోల్పోకుండా ఉండడానికి ప్రహ్లాద్ దగ్గరకెళ్ళున్నాను —మీ కుదుసు. ఉత్తరం చదివి ప్రహ్లాద్ ఇంటికి బయల్దేరాడు ఆనందరావు. అతడు ఆత్మవిశ్వాసంతో తనమీద సాధించిన గెలుపుని అభినందించడానికి *

కాబోయే కథకులకు కాసిని చిట్కాలు

ఆర్.దమయంతి

- ‘చదివాక— పేజీ తిప్పేసినా, పుస్తకం మూసేసినా కథ మాత్రం రీడర్ మనసులో అలా— ముద్రించుకుపోవాలి— కథ అలా రాయాలి రాస్తే’ అనే పట్టుదల ముఖ్యంగా వుండేతీరాలి.
 - కథలో ప్రాతలూ, చిత్రకరణలూ, వర్ణనలూ, వైభవాలు ఏవీలేకున్నా లేకపోయే పోనీ. చదివించగలిగే గుణం మాత్రం వుండేతీరాలి.
- మరికొన్ని పచ్చేవారం

—రచయితగా మీ భవిష్యత్తుకు ఈ పేజీ సోపానమనుకోండి. ఈ పేజీలో రచయిత(త)లు పేజీ కథ మీ రైటింగ్ లో ఒక పేజీ మాత్రమే వుండాలి.